

[Handelsministeren.]

helt klart er angivet formål, må jeg altså føle det, som om jeg efter det ærede medlems bedømmelse ikke er i besiddelse af sund fornuft, og så kan jeg vel lade være med at tage hensyn til, at han bagefter appellerer til min sunde fornuft.

Det ærede medlem hr. Weikop siger, at jeg har udtalt, at udsendelsen af den kgl. ballet var et led i Danmarksåret, og at jeg virkelig ikke kunne være bekendt at sammenstille den kgl. ballet med udstillinger. Jeg er en stor beundrer af den kgl. ballet, og jeg er ked af det, hvis det ærede medlem hr. Weikop er af den opfattelse, at vi ikke kunne være bekendt at sammenstille balletens turné i Amerika med Danmarksåret i Amerika, for det har vi faktisk gjort; det har alle gjort, og jeg er da ked af det, hvis alle har gjort noget, alle ikke kan være bekendt.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte, om jeg fremtidig ville administrere loven efter dens ordlyd. Havde det ærede medlem virkelig ventet, at jeg havde nogen anden mulighed end at svare ubetinget ja?

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): Den højtærede handelsministers påberåbelse af bemærkningen om, at det ikke var muligt at dokumentere en åbenbar uoverensstemmelse mellem lovens bogstav og ånd og den afholdte bevilling, var hans svar på mine gentagne spørgsmål om, med hvilken begrundelse bevillingen overhovedet var afholdt. Derfor var de bemærkninger, jeg fremsatte, vist ganske berettigede, og jeg vil gerne give ministeren det råd, at han indstiller sig på — hvad han da også slutte- lig erkendte — at ministeren, regeringen, må, have dokumentationen i orden for berettigelsen af en hvilken som helst udgift, der på den ene eller den anden måde søges afholdt.

Jeg vil i øvrigt gerne føje til, at jeg i forbindelse med vor kritik af den foretagne disposition: anvendelsen af de 1,2 mill. kr. af erhvervsfondens midler efter anvisning af handelsministeren og handelsministeriet, mener i meget høj grad at have dokumenteret, at der netop ikke findes den fornødne hjemmel for den højtærede handelsminister til at forsvare og begrunde bevillingens afholdelse på den måde, som sket er. Jeg tror, det er os, som har kritiseret dispositionen,

der har ført den stærkeste dokumentation; jeg henviser både til mit indlæg i første omgang og til mine sidste bemærkninger, hvori jeg netop understregede, at der ikke var noget grundlag for i § 12, punkt b, at indfortolke deltagelse i eller iværksættelse af udstillinger, således at bestemmelsen også kunne gå på balletens deltagelse i sådanne udstillinger, idet den efter vor opfattelse kun kunne gå på erhvervsvirksomheder. Den højtærede handelsminister og det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde i denne forbindelse, at der jo også nævnes „andre formålstjenlige foranstaltninger“. Jeg vil heroverfor sige, at jeg tror i hvert fald ikke, den højtærede handelsminister med rette kan gøre sig til talsmand for det synspunkt, at der heri er indeholdt, at så kan man bare lade enhver disposition, der overhovedet kan betegnes som havende noget med eksport, eksportreklame eller dansk indsats i det fremmede at gøre, indgå herunder. I så fald havde folkettinget, da det formulerede denne lov, naturligvis ikke gjort sig ulejlighed med at opregne de hovedformål, der faldt ind under loven; så havde folkettinget selvfølgelig vedtaget en bestemmelse, der sagde, at der kunne bevilges midler til ting, som havde noget med eksport, eksportfremmende foranstaltninger eller lignende at gøre, men sådan har man ikke formuleret bestemmelsen, og derfor er der ikke noget grundlag for at anføre, at man simpelt hen kan lægge alle mulige ting ind i den.

Jeg mener, at den højtærede handelsminister mere selvstændigt og frigjort fra den tidligere regerings dispositioner på baggrund af det pres, man i handelsministeriet var ude for, skulle have taget afstand fra den praksis, der her er indledt. Det havde givet en tilfredsstillende klaring i det høje ting; men det har den højtærede minister ikke gjort; han har derimod kørt efter det gamle princip: at hvad man foretager i denne regering, uanset hvad det er, skal forsvares med næb og klør. Jeg tror, det er et dårligt forhandlingsprincip; jeg tror, det er en dårlig praksis. Jeg tror ikke, man skal indstille sig på det gamle system, der gjaldt i enevældens tid: at alt, hvad magthaverne gjorde, var ufejlbarligt, og alle de, der kritiserede, skulle stødes ned i det dybeste mørke som nogle, der ikke havde begreb om tingene eller ret i det, de fremførte.